Zwettl, Ende 12. Jh.

Quelle: http://manuscripta.at/?ID=31662
Copyright: Zwettl, Zisterzienserstift

sic explicauit. Corde creditur adiustitiam. ore autem confessio fit ad salutem. Propter quod non deficiamus; licet is qui foris est noster homo corrumpatur. tamen is qui intus est renouatur de die in diem. Ex libro de trinitate xi.

Nemini dubium est, sicut interiorem hominem intelligentia sic exteriorem sensu corporis perdentium, non qua ipse coelestis non sit imago dei. Manifesta est quippe aplica sententia. quod interiorem hominem renouari in dei agnitione declarat secundum imaginem eius qui creauit eum; cum alio loco dicat. et si exterior homo noster corrumpitur; interior renouatur de die in diem. Hoc quod. u. fiunt et iste homo dicitur. non quia in eis non nulla interioris similitudo.

Mente nec uide Ex libro de trinitate xii.

amus, ut sit quisque homo exterioris interioris que compositum. Quod enim habemus iam modo commune cum pecore. recte adhuc dicitur ad exteriorem hominem pertinere. Non solum enim corporis homo exterior deputabitur. sed adiuncta quoque uita sua quae per pages corporis et omnis sensus uigent. quibus instruitur ad exteriora sentienda. Quorum sensuum imagines infixae in memoria cum recordando reuisuntur. res adhuc agitur ad exteriorem hominem pertinens. atque in his omnibus non distamus a pecore. in quod figura corporis non prona. sed erecta sumus. Qua inter admonemur abeo quod nos fecit. ne meliore nostri parte id est anima similes pecoribus simus a quibus corporis erectione distamus. non ut in ea quae sublimia sunt in corporibus animum pietatis. Hanc ut in talibus quae terrenae uoluntatis appetere. pertinere est animum. sed sic ad ea quae sunt excelsa corporum id est ad celestia natalitur erectum est. sic animum quae substantia spiritalis est. ad ea quae sunt in spiritalibus excelsa erigendum est. non elatione superbiae sed pietate iustitiae. Possunt autem et pecora sentire per corporis sensus extensae corporalia, et ea memoriae fixa reminisci atque in eis appetere dubitabilia. fugere commoda. uerum ea notare non solum naturaliter aptas sed et de industria memoriae commendata retinere. et in oblitionem iam iamque labentia recordando atque cogitando rursus inpetere. Haec atque huiusmodi omnia insensibilibus atque inertibus quae unde animum pertinent corporis traxerit agantur atque uisentur. non sunt tamen rationis expiua. nec hominibus pecoribus que communia. sed sublimioris rationis est iudicare de istis corporalibus secundum rationes incorporales et sempiternas. Quae non sunt mutabiles profecto non essent. atque his non subiungerentur aliquod nisi. non secundum eas possemus de corporalibus iudicare: iudicamus autem de corporalibus ex ratione dimensionum atque figurarum quae immutabiliter manere mens nouit. Ex libro sancti Fau stini capitulo. lvii.

Paulus apostolus interiorem hominem pertinere exteriorem autem in corpore atque ista mortali uita uult intelligi. non tamen horum utrique simul duos homines eum dixisse. aliquando uetus testamentum legitur. sed unum quemque totum homines fecit. idem et id quod intus est. et id quod extra est. sed eum adimaginem suam non fecit. non secundum id quod uitius est. non solum incorporeum uerum et rationale quod pecoribus inest. Non itaque unum hominem fecit adimaginem suam. et alium fecit non adimaginem suam. sed quia utrique hoc uitius et extius simul unum hominem adimaginem suam fecit. non secundum id quod habet corpus corpalem uitam. sed secundum id quod habet rationalem mentem quae cognoscat dominum. et omnibus irrationabilibus eadem rationis excellentia praponatur. Veterem autem hominem. nihil aliud apostolus quam uitam uetem dicit quae in peccato est. in qua secundum adam uiuitur. de qua dicit. per unum hominem peccatum intrauit in mundum et per peccatum mors. et ita in omnes homines pertransiuit. in quo omnes peccauerunt. Ergo totus ille homo. id est et interiore et exteriore sui parte in uetustate propter peccatum et pene mortalitatis addictus est. renouatur autem non secundum interiorem hominem. ut secundum sui ex-